Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

14. december 2017*

»Præjudiciel forelæggelse – harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer – den harmoniserede standard EN 1090-1:2009+A1:2011 – kriterier for fastlæggelsen af anvendelsesområdet for en standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) i medfør af et mandat fra Europa-Kommissionen – forankringsdele, der skal støbes i betonen før hærdning og anvendes til at fastgøre skalelementer og murværkskonsoller til bygningens rammekonstruktion«

I sag C-630/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Helsingin hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Helsinki, Finland) ved afgørelse af 1. december 2016, indgået til Domstolen den 7. december 2016, i sagen iværksat af

Anstar Oy

procesdeltager:

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes),

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J. Malenovský, og dommerne D. Šváby (refererende dommer) og M. Vilaras,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona

justitssekretær: fuldmægtig R. Șereș,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 27. september 2017,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) ved P. Kulmala og K. Siponen, som befuldmægtigede,

– den finske regering ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget,

– Europa-Kommissionen ved G. Zavvos, P. Aalto og M. Huttunen, som befuldmægtigede,

* Processprog: finsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Den præjudicielle anmodning vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2011, L 88, s. 5) samt af den harmoniserede standard EN 1090-1:2009+A1:2011 med titlen »Udførelse af stål- og aluminiumkonstruktioner – Del 1: Krav til overensstemmelsesvurdering af konstruktionskomponenter« (herefter »standard EN 1090-1:2009+A1:2011«).

2 Denne anmodning er indgivet i forbindelse med en sag iværksat af det finske selskab Anstar Oy for Helsingin hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Helsinki, Finland) angående en afgørelse truffet af Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) (kontoret for sikkerhed og kemiske produkter, Finland, herefter »Tukes«) vedrørende en afgørelse, hvorved sidstnævnte i det væsentlige forbød Anstar at anvende CE-mærkningen i medfør af den harmoniserede standard EN 1090-1:2009+A1:2011 for fire produkttyper, som denne virksomhed fremstillede.

Retsforskrifter

Forordning nr. 305/2011

3 I sjette og tiende betragtning til forordning nr. 305/2011 fremhæves, at formålet med denne forordning er at fjerne tekniske handelshindringer for byggevarer ved at fastsætte harmoniserede tekniske specifikationer for vurdering af byggevarers ydeevne for at fremme deres frie bevægelighed på markedet.

4 I artikel 2 i forordning nr. 305/2011 med overskriften »Definitioner« præciseres, at følgende forstås ved:

»10) »harmoniserede tekniske specifikationer«: harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter

11) »harmoniseret standard«: en standard vedtaget af et af de europæiske standardiseringsorganer, der er anført i bilag I til [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 204, s. 37)], på grundlag af en anmodning fra Kommissionen i henhold til artikel 6 i nævnte direktiv.

[…]«

5 Den nævnte forordnings artikel 4, som vedrører »ydeevnedeklaration«, bestemmer følgende i stk. 1:

»Hvis en byggevare er omfattet af en harmoniseret standard eller stemmer overens med en europæisk teknisk vurdering, som er blevet udstedt for den, udarbejder fabrikanten en ydeevnedeklaration for varen, når den bringes i omsætning.«

6 Denne forordnings artikel 17 vedrørende »Harmoniserede standarder« bestemmer i stk. 1, 3 og 5:

»1. Harmoniserede standarder udarbejdes af de europæiske standardiseringsorganer, der er anført i bilag I til direktiv 98/34/EF, på grundlag af en anmodning (i det følgende benævnt »mandat«) udstedt af Kommissionen i henhold til artikel 6 i nævnte direktiv efter høring af det i artikel 64 i nærværende forordning omhandlede stående byggeudvalg (i det følgende benævnt »det stående byggeudvalg«).

[…]

3. De harmoniserede standarder udgør metoderne til og kriterierne for at vurdere byggevarers ydeevne med hensyn til deres væsentlige egenskaber.

Når det er fastsat i det relevante mandat, skal en harmoniseret standard henvise til en tilsigtet anvendelse af de varer, der er omfattet deraf.

De harmoniserede standarder skal, når det er hensigtsmæssigt og uden at bringe resultaternes nøjagtighed, pålidelighed eller stabilitet i fare, fastsætte metoder, der kræver færre omkostninger end prøvning, til vurdering af byggevarers ydeevne med hensyn til deres væsentlige egenskaber.

[…]

5. Kommissionen vurderer, om de harmoniserede standarder udarbejdet af de europæiske standardiseringsorganer er i overensstemmelse med de relevante mandater.

Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over referencer for harmoniserede standarder, der er i overensstemmelse med de relevante mandater.«

7 I forordningens artikel 19, der vedrører et »[e]uropæisk vurderingsdokument«, fastsættes bl.a.:

»1. Efter anmodning om en europæisk teknisk vurdering fra en fabrikant udarbejdes og vedtages et europæisk vurderingsdokument af organisationen af tekniske vurderingsorganer for enhver byggevare, der ikke eller kun delvis er omfattet af en harmoniseret standard, og hvis ydeevne ikke kan vurderes fuldt ud i forhold til dens væsentlige egenskaber i henhold til en eksisterende harmoniseret standard, bl.a. fordi:

a) varen ikke henhører under en eksisterende harmoniseret standards anvendelsesområde

b) den vurderingsmetode, der er fastsat i den harmoniserede standard, ikke er egnet for mindst én af varens væsentlige egenskaber, eller

c) den harmoniserede standard ikke angiver nogen vurderingsmetode i forhold til mindst én af den pågældende vares væsentlige egenskaber.«

8 Artikel 21 i forordning nr. 305/2011, som vedrører forpligtelser for det tekniske vurderingsorgan (herefter »OET«), der modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering, bestemmer bl.a.:

»1. Det [OET], der modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering, meddeler fabrikanten, om byggevaren er helt eller delvist omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, på følgende måde:

a) [H]vis varen er helt omfattet af en harmoniseret standard, meddeler [OET] fabrikanten, at der i henhold til artikel 19, stk. 1, ikke kan udstedes nogen europæisk teknisk vurdering.

b) [H]vis varen er helt omfattet af et europæisk vurderingsdokument, meddeler [OET] fabrikanten, at dette dokument vil blive anvendt som grundlag for den europæiske tekniske vurdering, der udstedes.

c) [H]vis varen ikke eller kun delvis er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, anvender det ansvarlige [OET] de procedurer, der findes i bilag II eller er fastsat i henhold til artikel 19, stk. 3.«

9 Denne forordnings artikel 59 med overskriften »Formel manglende opfyldelse af kravene« har følgende ordlyd:

»1. Med forbehold af artikel 56 skal en medlemsstat, hvis den konstaterer et af følgende forhold, pålægge den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende opfyldelse af kravene til ophør:

a) CE-mærkningen er anbragt i modstrid med artikel 8 eller 9

b) CE-mærkningen er ikke blevet anbragt, selv om dette er påkrævet i henhold til artikel 8, stk. 2

c) der er ikke udarbejdet en ydeevnedeklaration, selv om dette er påkrævet i henhold til artikel 4, jf. dog artikel 5

d) ydeevnedeklarationen er ikke udarbejdet i overensstemmelse med artikel 4, 6 og 7

e) den tekniske dokumentation er ikke tilgængelig eller ikke komplet.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende opfyldelse som omhandlet i stk. 1, skal medlemsstaten træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at byggevaren gøres tilgængelig på markedet, eller sikre, at den kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet.«

Standard EN 1090-1:2009+A1:2011

10 Standard EN 1090-1:2009+A1:2011 blev oprindeligt vedtaget som standard EN 1090-1:2009 af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) den 15. juni 2008 i medfør af Kommissionens mandat af 11. marts 1998 (M 120 – Mandat til CEN/Cenelec om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for metalliske byggevarer og lignende produkter, herefter »Mandat M 120«), der blev vedtaget i henhold til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT 1989, L 40, s. 12).

11 Standard EN 1090–1:2009+A1:2011 blev offentliggjort under referencen »EN 1090–1:2009«, i *Den Europæiske Unions Tidende* den 17. december 2010 (EUT 2010, C 344, s. 1).

12 Efter at CEN den 3. oktober 2011 vedtog ændring 1 til standard EN 1090-1:2009+A1:2011, blev denne atter offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 19. juni 2012 (EUT 2012, C 176, s. 1).

13 I denne standards punkt 1, der præciserer dens »[e]mne«, anføres:

»Denne europæiske standard fastlægger krav til overensstemmelsesvurdering af ydeevneegenskaber for stål- og aluminiumkomponenter samt for byggesystemer, der markedsføres som byggevarer. Overensstemmelsesvurderingen dækker fremstillingsegenskaber og, hvor det er relevant, projekteringsegenskaber.

Denne europæiske standard dækker også overensstemmelsesvurdering af stålkomponenter, der anvendes i stålbeton-kompositkonstruktioner.

[…]

Denne europæiske standard dækker ikke overensstemmelsesvurdering af komponenter til nedhængte lofter, skinner eller sveller til anvendelse i jernbaneanlæg.

[…]«

14 Punkt 3.1.9 i standard EN 1090-1:2009+A1:2011 definerer »Konstruktionskomponenter« således:

»komponenter, der skal anvendes som bærende dele i konstruktioner, og som er dimensioneret til at give konstruktionen bæreevne og stabilitet og/eller brandmodstandsevne, herunder forhold vedr. holdbarhed og anvendelighed, og som kan anvendes direkte i den leverede tilstand eller kan indbygges i en konstruktiont«.

15 Denne standards punkt 4.5, som vedrører »[k]onstruktionsmressige egenskaber«, indeholder et punkt 4.5.1 med titlen »Generelt«, som bl.a. bestemmer:

» De konstruktionsmæssige egenskaber ved en komponent, der er omfattet af denne europæiske standard, henviser til komponentens bæreevne, deformation i anvendelsesgrænsetilstanden, udmattelsesstyrke og brandmodstandsevne.«

Standard EN 845-1:2013

16 Den harmoniserede standard EN 845-1:2013 med titlen »Forskrifter for hjælpekomponenter til murværk - Del 1: Murbindere, trækbånd, bjælkesko og vederlagskonsoller« (herefter »standard EN 845-1:2013«) blev vedtaget af CEN den 21. marts 2013 i medfør af Kommissionens mandat af 28. maj 1997 (M 116 – Mandat til CEN/Cenelec om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for murværk og lignende produkter (herefter »Mandat M 116«), som blev vedtaget i henhold til direktiv 89/106.

17 Referencerne for standard EN 845-1:2013 blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 13. februar 2015 (EUT 2015, C 54, s. 80).

18 I punkt 1 i standard EN 845-1:2013 med overskriften »[e]mne« anføres:

»Denne europæiske standard specificerer krav til murbindere, trækbånd, bjælkesko og vederlagskonsoller og til at forbinde murværk til andre bygningsdele, herunder vægge, gulve, bjælker og søjler. Hvor ankre eller fastgørelser leveres, eller specificeret som en del af en underordnet bestanddel, gælder kravene herunder krav til ydeevne for hele produktet.

Denne europæiske standard gælder ikke for:

a) ankre og fastgørelser som ikke er en del af en underordnet bestanddel

b) hylde- og understøtningsbeslag

[…]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

19 Ved afgørelse af 18. februar 2014 pålagde Tukes i henhold til artikel 59 i forordning nr. 305/2011 Anstar at ophøre med at levere og sælge fire CE-mærkede produkttyper i medfør af standard EN 1090-1:2009+A1:2011 og fra den 4. marts 2014 at ophøre med at anvende CE-mærkningen samt den i artikel 4 i forordning nr. 305/2011 omhandlede ydeevnedeklaration i alle sammenhænge forbundet med disse fire produkttyper (herefter »den omtvistede afgørelse«).

20 I denne afgørelse beskrives de pågældende fire produkttyper således:

»1. forankringssystemer, der anvendes til at fastgøre skalelementer og murværkskonsoller til bygningens rammekonstruktion […]

2. forankringsbolte […]

ankerplader og standardstålkomponenter

vindafstivningssystemer […]

3. søjle- og vægsko […]

4. altantilslutninger«.

21 Ifølge denne afgørelse nævnes disse produkttyper ikke i mandat M 120 og er således ikke omfattet af anvendelsesområdet for standard EN 1090-1:2009+A1:2011.

22 Ifølge Tukes har ankerbolte, ankerplader, standardstålkomponenter og vindafstivningssystemer samt søjlesko med samme eller lignende anvendelsesformål som dem, der fremstilles af Anstar, været genstand for de europæiske tekniske godkendelser ETA-02/0006 og ETA-04/0056. For så vidt som disse godkendelser dels er udstedt i henhold til direktiv 89/106 og svarer til europæiske vurderingsdokumenter som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 305/2011, er de stadig gyldige, og for så vidt som disse godkendelser eller dokumenter dels kun kan opnås for et produkt, der ikke eller ikke kun delvis er omfattet af en harmoniseret standard, finder standard EN 1090-1:2009+A1:2011 anvendelse på disse produkter.

23 Hvad angår forankringssystemer, der anvendes til at fastgøre skalelementer og murværkskonsoller til bygningens rammekonstruktion, er de omfattet af anvendelsesområdet for mandat M 116. Ifølge Tukes er CE-mærkningen af disse forankringssystemer dermed kun berettiget, hvis den harmoniserede standard, der er udarbejdet i henhold til mandat M 116, overholdes.

24 Idet Anstar fandt, at de produkter, selskabet fremstiller, er omfattet af standard EN 1090-1:2009+A1:2011 og mandat M 120, anlagde det et søgsmål for den forelæggende ret, Helsingin hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Helsinki, Finland), med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse.

25 Til støtte for sit søgsmål har Anstar gjort gældende, at de produkttyper, der er nævnt i den omtvistede afgørelse, hverken henhører under standard EN 845–1:2013 eller de europæiske tekniske godkendelser ETA-02/0006 og ETA-04/0056.

26 Den forelæggende ret har fastslået, at anvendelsesområdet for mandat M 120 og standard EN 1090-1:2009+A1:2011 er beskrevet i vide og generelle vendinger, som ikke nødvendigvis, i hvert fald ikke helt, udelukker de af Anstars produkter, som er omfattet af den omtvistede afgørelse, for så vidt som de anvendes i overensstemmelse med den i artikel 4 i forordning nr. 305/2011 omtalte ydeevnedeklaration.

27 Den forelæggende ret har imidlertid bemærket, at denne konstatering kan tilpasses hvad angår anvendelsesområdet for mandat M 116 og standard EN 845-1:2013. Såfremt de produkter, som fremstilles af Anstar, er dækket af anvendelsesområdet for dette mandat og denne standard, kan de ikke være dækket af mandat M 120 og standard EN 1090-1:2009+A1:2011.

28 Endelig har den forelæggende ret ikke udelukket, at alle eller en del af de produkter, som fremstilles af Anstar, kan henhøre under de europæiske tekniske godkendelser ETA-02/0006 og ETA-04/0056.

29 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at det er nødvendigt at forelægge Domstolen en præjudiciel anmodning, da anvendelsesområdet for standard EN 1090-1:2009+A1:2011 synes at blive vurderet forskelligt i medlemsstaterne. Forskellene i vurderingerne kan påvirke den frie bevægelighed for byggevarer og dermed skade et af de udtrykkelige formål, der forfølges med forordning nr. 305/2011, som bl.a. er anført i sjette og tiende betragtning hertil.

30 Under disse omstændigheder har Helsingin hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Helsinki, Finland) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal [mandat M 120] og den på grundlag af dette udstedte […] standard EN [1090-1:2009+A1:2011] fortolkes således, at de i [den omtvistede afgørelses] nr. 1-4 anførte produkter til fastgørelse i beton før hærdning (ophængningssystemer, som anvendes til at fastgøre skalelementer og murværkskonsoller til bygningers rammekonstruktion, visse ankerbolte, ankerplader og standardstålkomponenter, vindafstivningssystemer, søjle- og vægsko samt altantilslutninger) ikke er omfattet af [deres] anvendelsesområde?

2) Er [forordning nr. 305/2011], Kommissionens [mandater], som er nævnt i den foreliggende sag, eller EU-retten på anden måde til hinder for den fortolkning, som Tukes har foretaget, og hvorefter de nævnte produkter ikke er omfattet af anvendelsesområdet for [mandat] [M 120] og standarden EN [1090-1:2009+A1:2011]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

31 Med sine spørgsmål, som skal undersøges samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om standard EN 1090-1:2009+A1:2011 skal fortolkes således, at produkter som de i hovedsagen omhandlede, som skal støbes i betonen, inden den hærder, er omfattet af dens anvendelsesområde.

32 Det skal indledningsvis bemærkes, at Domstolen har kompetence til præjudicielt at fortolke en harmoniseret standard som omhandlet i artikel 2, nr. 11), i forordning nr. 305/2011, hvis referencer er blevet offentliggjort af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven (jf. i denne retning dom af 27.10.2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, præmis 47).

33 Når dette er slået fast, tilkommer det den forelæggende ret, når Domstolen er forelagt en præjudiciel forelæggelse om fortolkning af en sådan harmoniseret standard, på grundlag af den af Domstolen afgivne fortolkning og under hensyn til de oplysninger, den har til rådighed, at fastlægge den tekniske standard, der finder anvendelse på et givent produkt (jf. analogt vedrørende tarifering dom af 7.11.2002, Lohmann og Medi Bayreuth, C-260/00 – C-263/00, EU:C:2002:637, præmis 26, og af 28.4.2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, præmis 28).

34 Med henblik herpå skal man for at fortolke standard EN 1090–1:2009+A1:2011 for det første henholde sig til denne standards indhold, herunder bilagene hertil, vedrørende dens anvendelsesområde.

35 For det andet skal en harmoniseret standard fortolkes i lyset af det mandat, der ligger til grund herfor. I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 305/2011 udarbejdes harmoniserede standarder af de europæiske standardiseringsorganer, der er anført i bilag I til direktiv 98/34, på grundlag af en

anmodning udstedt af Kommissionen. I henhold til denne forordnings artikel 17, stk. 5, skal Kommissionen vurdere, om de harmoniserede standarder udarbejdet af de europæiske standardiseringsorganer er i overensstemmelse med de relevante mandater.

36 Det følger heraf, at anvendelsesområdet for en harmoniseret standard ikke kan fortolkes videre end anvendelsesområdet for det mandat, der ligger til grund for denne.

37 I det foreliggende tilfælde skal standard EN 1090-1:2009+A1:2011 således fortolkes i lyset af mandat M 120.

38 Når et produkt som i hovedsagen kan henhøre under anvendelsesområdet for flere harmoniserede tekniske specifikationer, skal det for det tredje først undersøges, om den nyeste standard ikke har medført en ophævelse af den tidligere standard.

39 I denne forbindelse følger det af artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, litra a), i forordning nr. 305/2011, at hver harmoniseret standard, der fremgår af den i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggjorte liste over referencer for harmoniserede standarder, som er i overensstemmelse med de tilhørende mandater, skal nævne referencerne for »ophævede harmoniserede tekniske specifikationer«, hvilket, henset til denne forordnings artikel 2, nr. 10), omfatter både harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter.

40 Når en harmoniseret standard ikke udtrykkeligt anfører, at den tilsigter at erstatte en anden harmoniseret standard eller en eller flere europæiske tekniske specifikationer, forbliver disse harmoniserede tekniske specifikationer således i kraft og udgør særlige undtagelsesregler. Det følger nemlig af artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 305/2011, at et europæisk vurderingsdokument kun kan vedtages af et europæisk vurderingsdokument for en byggevare, der ikke eller kun delvis er omfattet af en harmoniseret standard, og hvis ydeevne ikke kan vurderes fuldt ud i forhold til dens væsentlige egenskaber i henhold til en eksisterende harmoniseret standard.

41 Denne fortolkning af artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 305/2011 understøttes endvidere af forordningens artikel 21, stk. 1, litra a), hvorefter en OET, når det modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering om et produkt, der er helt eller delvist omfattet af en harmoniseret standard, meddeler fabrikanten, at der i henhold til den nævnte artikel 19, stk. 1, ikke kan udstedes nogen europæisk teknisk vurdering.

42 Selv om det er korrekt, at de europæiske tekniske vurderingsdokumenter som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 305/2011 ligesom de europæiske tekniske godkendelser som omhandlet i artikel 8 i direktiv 89/106, som ophævet ved denne forordning, kun kan udstedes for byggevarer, der ikke eller kun delvis er omfattet af en harmoniseret standard, følger det endvidere ikke desto mindre heraf, at fortolkningen af disse standarder, som det er anført i denne doms præmis 32, endeligt tilkommer Domstolen og ikke ophavsmanden til sådanne dokumenter eller godkendelser. Når Domstolen skal fortolke en harmoniseret standard, kan den følgelig som et af flere forhold tage hensyn til, at der foreligger et europæisk teknisk vurderingsdokument eller en europæisk teknisk godkendelse som indicium for, at de produkter, der er omfattet af disse, samt lignende produkter ikke er omfattet af nogen harmoniseret standard, uden at et sådant forhold imidlertid kan være af afgørende karakter eller forhindre Domstolen i eventuelt at foretage en anden fortolkning af den pågældende harmoniserede standard end den af ophavsmanden foretagne i dette dokument eller i denne godkendelse.

43 Selv om den forelæggende ret i denne sag i sin anmodning har henvist til de europæiske tekniske godkendelser ETA-02/0006 og ETA-04/0056, fremgår disse imidlertid ikke af de sagsakter, der er forelagt Domstolen, hvorfor denne ikke kan tage hensyn til disse med henblik på fortolkningen af standard EN 1090-1:2009+A1:2011.

44 For det fjerde skal det hvad angår de vejledninger, som de nationale eller internationale standardiseringsorganer har offentliggjort, bemærkes, at selv om sådanne dokumenter udvider anvendelsesområdet for de harmoniserede standarder, hvis referencer offentliggøres af Kommissionen, forholder det sig ikke desto mindre sådan, at de ikke kan udgøre retligt bindende retsakter i Unionens retsorden. Det følger heraf, at disse dokumenter ikke påvirker fortolkningen af en harmoniseret standard og heller ikke er bindende for de nationale retsinstanser, selv om de kan udgøre en hensigtsmæssig vejledning med henblik på gennemførelsen af denne standard.

45 I det foreliggende tilfælde fremgår det hvad angår de af den omtvistede afgørelse omhandlede produkter først og fremmest af punkt 1 i standard EN 1090-1:2009+A1:2011, som fastsætter dens »[e]mne«, at denne harmoniserede standard dels specificerer krav til overensstemmelsesvurdering af ydeevnekendetegnene for konstruktionsståls- og -aluminiumsdele såvel som elementer til brug som byggevarer, dels omfatter en overensstemmelsesvurdering for stålkomponenter, som benyttes i komposit- og betonkonstruktioner.

46 Endvidere følger det af punkt 3.1.9 i standard EN 1090-1:2009+A1:2011, at »konstruktionskomponenter« udpeger de komponenter, som skal anvendes som bærende dele i en konstruktion, og som skal sikre en konstruktions mekaniske modstand eller stabilitet og/eller modstandsdygtighed mod brand.

47 Desuden præciserer punkt 4.5.1 i standard EN 1090-12009+A1:2011, at de »konstruktionsmæssige egenskaber« ved et element, der er omfattet af denne standard, bl.a. vedrører dets bæreevne.

48 På denne baggrund skal det fastslås, at standard EN 1090-1:2009+A1:2011 tilsigter at finde anvendelse på byggevarer med konstruktionsmæssig funktion, dvs. på produkter, som, hvis de fjernes fra en konstruktion, straks mindsker denne konstruktions modstandsdygtighed. Den bærende komponents funktion skal således være væsentlig i hele konstruktionsarbejdet.

49 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal den forelæggende rets spørgsmål besvares med, at standard EN 1090-1:2009+A1:2011 skal fortolkes således, at produkter som de i hovedsagen omhandlede, som skal støbes i betonen, inden denne hærder, er omfattet af dens anvendelsesområde, hvis de har en konstruktionsmæssig funktion, således at en konstruktions modstandsdygtighed straks mindskes, hvis de fjernes fra denne konstruktion.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Standard EN 1090-1:2009+A1:2011 med titlen »Udførelse af stål- og aluminiumkonstruktioner – Del 1: Krav til overensstemmelsesvurdering af konstruktionskomponenter« skal fortolkes således, at produkter som de i hovedsagen omhandlede, som skal støbes i betonen, inden denne hærder, er omfattet af dens anvendelsesområde, hvis de har en konstruktionsmæssig funktion, således at en konstruktions modstandsdygtighed straks mindskes, hvis de fjernes fra denne konstruktion.

Underskrifter